

„Iš tiesų, po mano mirties labiausiai bijau jums šio pasaulio gėrybių ir puošmenų, kurios jums atsivers.“

Abu Said Al-Khudri (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: Kartą Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsisėdo ant minbaro, o mes susėdome aplink jį. Jis pasakė: „Iš tiesų, po mano mirties labiausiai bijau jums šio pasaulio gėrybių ir puošmenų, kurios jums atsivers.“ Vienas vyras paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, argi gėris gali atnešti blogį?“ Pranašas neatsakė, ir žmonės paklausė to vyro: „Kas atsitiko? Kodėl tu kreipiesi į Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), o jis tau neatsako?“ Tuomet mes pamatėme, kad Pranašui yra siunčiamas apreiškimas. Galiausiai jis atsigavo, nubraukė gausų prakaitą nuo kaktos ir pasakė: „Kur yra tas, kuris uždavė klausimą?“ Atrodė, kad jam patiko jo klausimas. Paskui jis pasakė: „Iš tiesų, gėris neatneša blogį. Tačiau, iš tiesų, tarp to, kas išauga pavasarį, yra tai, kas pražudo ir priartina prie mirties. Išimtis yra tik gyvulys, kuris ėda žalią žolę, kol jo šonai išsipučia, tada guli ant šono prieš saulę, atrajoja, vėl ėda ir vėl ganosi. Iš tiesų, turtas yra žalias ir saldus, ir jis yra nuostabus palydovas musulmonui, jei jis skiria jį našlaičiui, vargšui ar keliautojui. Bet iš tiesų, tas, kuris jį paima be teisės, panašus į tą, kuris ėda, bet nepasisotina, ir jo turtas prieš jį liudys Teismo dieną.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Vieną dieną Pranašas sėdėjo ant minbaro, kalbėdamasis su savo kompanjonais, ir sakė: Iš tiesų, labiausiai po savo mirties bijau jums to, kas jums bus atverta iš žemės palaimų, šio pasaulio žavesio, jo puošnumo ir grožio, taip pat įvairių malonumų, drabužių, pasėlių ir kitų dalykų, kuriais žmonės didžiuojasi dėl jų grožio, nors jie yra trumpalaikiai. Vienas vyras paklausė: juk pasaulietinės gėrybės yra Allaho malonė, nejaugi ši malonė gali virsti nelaime, išbandymu ar bausme?! Ir žmonės ėmė priekaištauti tam vyrui, pamatę, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) tyli ir manydami, jog jį supykė. Tačiau vėliau paaiškėjo, kad Pranašui buvo siunčiamas apreiškimas. Po to jis nusibraukė prakaitą nuo kaktos ir paklausė: „Kur tas, kuris uždavė klausimą?“ Jis pasakė: aš čia. Ir Pranašas pašlovino Allahą ir pagyrė vyrą, ir tada pasakė: „Tikrasis gėris atneša tik gėrį, tačiau šio pasaulio malonumai nėra tyras gėris, nes jie sukelia sumaištį, verčia žmones varžytis dėl jų įgijimo ir atitraukia nuo tikro siekio į amžinąjį pasaulį.“ Po to jis pateikė paaiškinantį pavyzdį, sakydamas: „Iš tiesų, pavasariniai augalai, kurie taip patinka gyvuliams, gali juos pražudyti arba priartinti prie mirties dėl persivalgymo. Išimtis yra tik gyvulys, kuris ėda žolę, o kai jo šonai išsipučia, atsisuka į saulę, išsituština ar nusišlapina, tada gražina į burną skrandžio turinį, atrajoja ir praryja, ir po to vėl grįžta būti žolės.“ Iš tiesų, šis turtas panašus į žalią žolę, kuri, jei jos suvalgoma per daug, gali pražudyti arba priartinti jį prie mirties. Išimtis yra tada, kai žmogus apsiriboja nedideliu, tikrai reikalingu kiekiu, kuris pakankamas ir gautas teisėtu būdu: tokiu

atveju jis nepakenks žmogui. Šis turtas tampa geru palydovu musulmonui, kuris dalija jį vargšui, našlaičiui ar keliautojui. Tam, kuris jį gauna teisėtai, Allahas suteikia malonę, o tas, kuris jį gauna neteisėtai, panašus į tą, kuris ėda, bet nepasisotina, ir šis turtas liudys prieš jį Teismo dieną.

<https://sunnah.global/hadeeth/lt/show/4180>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

